

La reforma laboral (III)

Pepa Ramis
Secretaria
de Finances

EN ELS ARTICLES ANTERIORS mostràvem el nostre convenciment que el veritable objectiu de la reforma laboral no era crear ocupació, sinó facilitar i abaratir l'acomiadament, i desregular les relacions laborals, eliminant els convenis col·lectius.

Desgraciadament, els fets ens estan donant la raó: **pel febrer i març ha augmentat l'atur**. I no som els únic a pensar així. Maruja Torres deia fa uns dies (El País, 12-4-12): "En primer lloc, açò no és una crisi. Açò és una remodelació del món, començada pels poderosos perquè els febles perden el poc que han aconseguit al llarg de dècades de lluita. Aquesta és una *asiatització*, una *tercermundialització* (paraules noves per a temps nous) d'Europa, de la més indefensa, i més que això, és el sorgiment de coses que ni tan sols som capaços d'imaginar".

No som capaços d'imaginar-les, però el Govern ens ho està fent entendre a marxos forçades: **en pocs dies hem assistit a l'atac més inaudit i impensable a l'educació i a la sanitat pública**: increment d'alumnes per aula, increment de la jornada lectiva, copagament dels medicaments, reducció del salari durant la baixa per malaltia, enviament de malalts crònics a residències... quan diem "volem acabar amb tot" ens referim realment a tots els drets laborals, ciutadans i a l'estat de benestar.

I, per aqueix objectiu, **els sindicats de classe molestem molt**. No és casualitat que s'estiga desenvolupant una campanya en els mitjans de comunicació i algunes xarxes socials en contra dels sindicats i dels sindicalistes (l'última barbaritat, la d'un descerebrat -perdó, vull dir d'un alt càrrec- del Reial Madrid que demana textualment la liquidació de tots els sindicalistes de CCOO i UGT, "d'un en un fer afussellar").

Però no, els sindicats de classe no podem desaparèixer. **Precisament en aquesta conjuntura som més necessaris que mai**, perquè ara la línia d'atac s'ha desplaçat a l'empresa. Abans, les meses negociadores negociaven els convenis col·lectius, i els representants dels treballadors i de les treballadores en les empreses només havien de vigilar el seu compliment o negociar algun aspecte concret, però disposant d'aqueix marc general. **Amb les prioritzacions del conveni d'empresa sobre el sectorial imposada per la reforma laboral, els RLT** (representants legals dels treballadors, és a dir, delegats, delegades i membres dels comitès d'empresa) estaran en la primera línia de defensa dels interessos dels seus companys i companyes. Si una empresa proposa negociar un conveni d'empresa, són ells els que hauran d'acceptar o no i, si s'escau, negociar aqueix

conveni, intentant no empitjorar les seues condicions, i és obvi que la negociació en aqueix terreny comporta molts més riscos per als RLT en l'empresa que per als negociadors d'un conveni estatal o autonòmic. **Si l'empresa vol rebaixar els salaris**, són els RLT els que hauran de negociar, o, en cas que no haja acord i l'empresa els reduïska unilateralment, presentar el recurs corresponent. I així successivament.

Per a aquesta tasca els RLT no estaran sols. Necessitaran formació, assessorament i molt de suport, i CCOO seguirà estant ací, proporcionant-los tot allò que necessiten, a pesar de les retallades que estem patint i les que en vindran, i a pesar de totes les campanyes en contra nostra.

Cal destacar altre element: **a partir d'ara l'elecció dels RLT en les eleccions sindicals adquirirà un caràcter molt més transcendental**. Sabem les pressions que hi ha en molts centres, sobretot en concertat, perquè els RLT siguen de sindicats afins a l'empresa. A partir d'ara amb la possibilitat que tindran els RLT de negociar rebaixes de salaris, reducció de vacances, increments de jornada, acomiadaments col·lectius i convenis d'empresa empitjorant el sectorial, és més necessària que mai l'existència en tots els centres de treball de delegats i delegades que defensen els seus companys i planten cara a les pressions de les empreses.

Per poder plantar cara a tota aquesta situació és imprescindible augmentar la implicació de tots i totes: cal afiliar-s'hi perquè hi hagen sindicats de classe i puguem seguir ajudant les persones quan ho necessiten, cal formar-se i informar-se i utilitzar totes les armes al nostre abast **per minimitzar els danys d'aquest atac a l'estat de benestar que estem patint**.

